

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Πατέρες καί ἀδελφοί Σύνεδροι.

Μᾶς ἀξιῶνει σήμερα ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ νά πραγματοποιοῦμε, μέ τήν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, τήν τρίτη κατά σειρά διεπιστημονική σύσκεψη μέ σκοπό τήν ἀνταλλαγή ἀπόψεων, τήν ἐπισήμανση προβλημάτων καί τήν ἐκκλησιαστική προσέγγιση ἑνός ἀπό τά πιό οὐσιώδη καί φλέγοντα θέματα τῆς κοινωνίας, πού εἶναι ὁ Γάμος καί ἡ Οἰκογένεια.

Ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καί Δημογραφικοῦ Προβλήματος, ἡ ὁποία ἀπαρτίζεται ἀπό ἐκλεκτά στελέχη τοῦ ἐπιστημονικοῦ καί πνευματικοῦ χώρου, προσπαθεῖ μέ τρόπο συστηματικό καί μεθοδικό νά βοηθήσει τήν Ἐκκλησιαστική Διοίκηση στήν ἀνάληψη ποιμαντικῶν ἀποφάσεων, οἱ ὁποῖες ἀποβλέπουν στήν συνειδητοποίηση τῆς καταστάσεως, στή στήριξη τοῦ θεσμοῦ καί στή δημιουργία προοπτικῶν διά τό μέλλον. Ἡ κρίση τοῦ Γάμου δέν εἶναι ὑπόθεση μιᾶς χρονικῆς περιόδου, οὔτε περιορίζεται σέ συγκεκριμένους τόπους. Εἶναι παγκόσμιο φαινόμενο ἐπί τά χεῖρω ἐξελισσόμενο καί συμπλέκεται μέ ὅλες τίς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς καί τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διακηρύσσει ὅτι «τό Μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστί» καί ἡ ὁποία ἀνάγει τήν συνάφεια ἀνδρός καί γυναικός εἰς τόν σύνδεσμον Χριστοῦ καί Ἐκκλησίας (Ἐφεσ. 5, 32) ὡς ἐκ τῆς οὐσίας συγκροτεῖ τόν θεσμό, ἰσχυροποιεῖ τόν δεσμό τῶν προσώπων καί διά τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀρετῶν τελειοποιεῖ ἠθικά τήν ἔνωση. Ἡ σημερινή καταναλωτική καί παράφρων κοινωνία σέ ὅλους τούς ρυθμούς ἀνατρέπει τά θεϊκά παραγγέλματα «μιᾶ ψυχῇ συναθλοῦντες» (Φιλιπ. 1,27), «διαφυλαχθῆναι αὐτούς ἐν ὁμονοίᾳ καί βεβαίᾳ πίστει», «παρά Κυρίου ἀρμοζεται γυνή ἀνδρί» (Παρ. 19, 14) καί ἐγωϊστικά πορεύεται σέ ἀγάπες καί ἐνώσεις πού παραμορφώνουν τό ὑπέρ φύσιν καί κατά φύσιν, εἰς τό παρά φύσιν. Εἰς ὅσα διαδραματίζονται τόν τελευταῖο καιρό καί λέγονται προκλητικά ὑπό τό πρόσχημα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί ἔχουν σχέση μέ τόν ἱερό θεσμό τοῦ Γάμου, ἐμεῖς ἔχομε νά ἀντιτάξωμε τόν σεβασμό στό κάθε πρόσωπο, ἀλλά καί τήν ἐμμονή μας στίς ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Ἐχομε χρέος μέ εὐρύτητα καί καθαρότητα πνεύματος νά ἐνσκύψωμε εἰς τήν πραγματικότητα καί νά ἀποδείξωμε τόν ἱερό θεσμό τοῦ Χριστιανικοῦ Γάμου καί τῆς κατ' οἶκον Ἐκκλησίας, δηλ. τῆς οἰκογενείας.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι καί ἡ τρίτη αὐτή διεπιστημονική Σύσκεψη θά βοηθήσει καί θά ἐνισχύσει ἐκείνους πού ἀγωνίζονται νά βιώσουν τόν τίμιον Γάμον καί τήν Χριστιανική οἰκογένεια. Οἱ ἐκλεκτοί εἰσηγητές, τούς ὁποίους εὐχαριστῶ διά τήν ἀποδοχήν τῆς προσκλήσεώς μας νά

συμμετάσχουν εἰς τό Συνέδριον μας, θά καταθέσουν ἀπόψεις καί στοιχεῖα τῆς ἐρεῦνης των πολὺ χρήσιμα διὰ τὴν ἐνημέρωσίν μας καί τὴν ποιμαντικὴ καθοδήγησιν τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πιστεύομε ἀκράδαντα ὅτι παράλληλα μὲ τὴν δική μας ἐπιθυμίαν, Ἐκεῖνος ποὺ ἐνεργεῖ τό «θέλειν καί τό ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας»(Φιλιπ. 2,13) εἶναι ὁ Θεός, τὴν εὐλογία τοῦ Ὁποίου ἐπικαλούμεθα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παρούσης διεπιστημονικῆς συσκέψεως.